

Tavla 24.1+2 | Polisträning i "KdF Seebad Rügen"

Ingen har någonsin semestrat i "KdF-Seebad Rügen". Påstått avsett för tyska arbetares avkoppling, tjänade det i slutändan enbart för krig. Redan under planeringsfasen krävde Hitler att byggnaderna också kunde användas som sjukhus "i händelse av krig". Efter krigsutbrottet 1939 inkallades 26 000 män till polisen "för viktiga uppgifter i omorganiseringen i öst", som angavs i uppmaningen. Dessa polismän organiserades i polisbataljoner om cirka 500 män vardera och tränades på olika platser i Tyskland. En av träningsplatserna var det ofullbordade "KdF-Seebad Rügen". Träningen av "Polisutbildningsbataljonen Rügen" 1940 varade i sex månader. Männerna utsattes för militär drill, fick träning i användning av eldhandvapen och undervisades i nazistisk ideologi. Denna enhet inkorporerades sedan i "SS-polisdivisionen" och sändes initialt till Frankrike, sedan till Östfronten i juni 1941 och slutligen till Grekland 1943. Därefter sändes sex ytterligare polisbataljoner (nummer 105 och 252-256) till Rügen i cirka en månad vardera, där de särskilt tränades i lätta och tunga kulsprutor. Under vintern 1940/1941 fick flera polisbataljoner på Rügen skidträning i förberedelse för sin insats i Norge. Dessa polisbataljoner skeppades initialt från hamnen i Sassnitz till Norge, men förflyttades senare till andra länder under krigets gång. Från maj till oktober 1941 tränades alsaciska gendarmer i Prora, som sedan sändes till Polen och deltog i mordet på polska judar.

1. Medlemmar av Polisbataljon 105 under kulspruteutbildning på Proras strand. I bakgrunden syns den ofullbordade konstruktionen av "KdF-Seebad Rügen," maj 1940.
Statens arkiv Bremen, Karl Schneider-samlingen
2. Två poliser från Polisbataljon 105 framför kritiklipporna vid Sassnitz, maj 1940.
Statens arkiv Bremen, Karl Schneider-samlingen.
3. Medlemmar av en oidentifierad polisbataljon framför den ofullbordade konstruktionen av "KdF-Seebad Rügen," vinter 1940/1941.
Arkiv Dokumentationscenter Prora
4. Vykort med poststämpel från "KdF-Seebad Rügen" och stämpel från "Polisutbildningsbataljon Rügen," 1940.
Arkiv Dokumentationscenter Prora
5. Stämpel från "Polisutbildningsbataljon Rügen," 1940.
Arkiv Dokumentationscenter Prora
6. Medlemmar av Polisbataljon 256 vid tågstationen för "KdF-Seebad Rügen," februari 1941.
Daniel Popielas samling
7. Rekryter från "Polisutbildningsbataljon Rügen" på Proras strand, 1940.
Arkiv Dokumentationscenter Prora
8. Insvärjning av rekryter från "Polisutbildningsbataljon Rügen" i en sal på "KdF-Seebad Rügen," 1940.
Arkiv Dokumentationscenter Prora

Tavla 24.2

De polisbataljoner som utbildades i Prora användes under andra världskriget i nästan alla av de europeiska länderna som ockuperades av tyskarna. "Polisutbildningsbataljon Rügen" integrerades i "Polisdivisionen", senare omdöpt till "4:e SS-pansargrenadjärdivisionen". Den var först en del av ockupationsstyrkan i Frankrike och deltog i anfallet på Sovjetunionen i juni 1941. Från september 1941 var den en del av belägringen av Leningrad (idag Sankt Petersburg), där ungefär en miljon människor svälte ihjäl i staden. År 1943 förflyttades delar av divisionen till Grekland och användes i striden mot grekiska partisaner. Här ägde också det ökända massakern i Distomo rum. Fem polisbataljoner förflyttades från Rügen via hamnen Sassnitz till Norge. Här hade de främst vaktjänst, som vid gränsen mot Sverige, vid fångläger, etc. De bevakade även transporten av norska judar till utrotningslägret Auschwitz och norska motståndskämpar till tyska koncentrationsläger. Dessa polisbataljoner flyttades under året 1942 från Norge till ockuperade områden i Sovjetunionen och Polen. Här användes de i den så kallade "gerillakampen", bekämpningen av partisaner. Vid detta begicks många krigsbrott. Många byar brändes ned för att ta ifrån partisanerna deras levnadsgrund. Bara under operationen "Vår-fest" dödades 7000 människor i Vitryssland av poliser från polisbataljonerna 255 och 256 (som en del av Polisregemente 26), samt enheter från Wehrmacht och SS. 7000 fångar mördades troligtvis, 11000 fördes som tvångsarbetare till Tyskland. Bataljonerna 255 och 256 deltog även i augusti 1943 i tömningen av Bialystok-ghettot. De spärrade in det och genomsökte varje bostad för att driva ut alla judar till stationen. När judiska ungdomar motståndskraftigt försvarade sig med vapen i ett välplanerat uppror, sköt poliserna cirka 2000 judar inne i ghattot. Ungefär 25000 judar deporterades och mördades i förintelslägren Treblinka och Majdanek. Polisbataljon 105 kom från Norge via Sovjetunionen till Nederländerna. Här hade den vaktjänst, deltog i förföljelsen av den nederländska motståndsrörelsen och i räder mot judar. De bevakade också deportationstågen med ungefär 100000 nederländska judar från samlingslägret Westerbork till förintelslägren Auschwitz och Sobibor. I den sista av dessa deportationståg från Westerbork till Auschwitz den 3 september 1944 fanns även Anne Frank med sin familj. Anne Frank dog i mars 1945 i koncentrationslägret Bergen-Belsen. Hennes far Otto var en av 1500 överlevande av 105000 deporterade.

1. Medlemmar av Polisbataljon 105 bränner en rysk by, oktober 1941.
Statens Arkiv Bremen, Karl Schneider-samling
2. Utdrag ur fältpostbrev från en medlem av Polisbataljon 105.
Statens Arkiv Bremen
3. a b c: Utdrag ur identitetskort och personalfiler för polisofficerare från Polisbataljon 255 och 256.
BStU, Statens Arkiv Münster, Dokumentationscenter Prora
4. Propagandapostkort om användningen av polisen i kriget, 1942. Polisen bar gröna uniformer, medan SS bar fältgrå uniformer.
Arkiv Dokumentationscenter Prora
5. Efter en strid med grekiska partisaner dödade medlemmar av den 4:e SS-polis-pansargrenadjärdivisionen alla 218 invånare i byn Distomo, Grekland, den 12 augusti 1944.
Wikimedia
6. Judiska invånare vid samlingsplatsen i Bialystok, bevakade av polis från Polisbataljon 255 och 256, innan de deporterades till förintelslägren Treblinka och Majdanek, augusti 1943.
Wikimedia
7. En medlem av Polisbataljon 105 framför en barack i transitlägret Westerbork, Nederländerna, oktober 1942.
Statens Arkiv Bremen, Karl Schneider-samling
8. Karta som visar utplaceringsplatserna för polisbataljonerna som utbildades i Prora.
Dokumentationscenter Prora.

Tavla 25 | Prora från 1945

I början av maj 1945 intog den sovjetiska armén Prora och markerade därmed slutet på andra världskriget i Tyskland, liksom i resten av landet. Arméenheter använde den befintliga anläggningen och demonterade delar av byggnaderna för byggmaterial och skickade material till Sovjetunionen. De rev helt ned den södra delen av anläggningen och delvis rev de de två nordligaste blocken.

Över 1 500 flyktingar från östra delarna av det tyska riket, de som hade blivit bombade, och snart exproprierade storgodsägare fick bo i några av byggnaderna på anläggningen. I slutet av juli 1949 beordrades alla invånare i Prora att lämna byggnaderna inom en kort period. En anledning till detta var ordern att etablera en polisskola, vilket satte stopp för diskussioner om framtida användningsområden, som att omvandla byggnaderna till en semesterort. Ytterligare 40 år av militär användning följde. Prora blev ett militärt begränsat område.

Efter Berlinmurens fall återupptogs diskussioner om civil användning, på ett sätt som inte var så olikt det som skedde 1949. Anläggningen privatiserades block för block, och det sista blocket, Block 5, såldes år 2018. En modern semesterort håller nu på att byggas i Prora, vilket bär liten likhet med dess tidigare historia.

1. Centrala semesterlägret för Pionjärorganisationen i Östtyskland (GDR) i Prora sommaren 1949, pionjärer framför ett av blocken från vilka tegelstenar togs bort för andra ändamål. Sächsische Landesbibliothek – Staats- und Universitätsbibliothek Dresden (SLUB), Deutsche Fotothek, Fotograf: Abraham Pisarek.

Tavla 26 | Nationale Volksarmee (NVA) i Prora

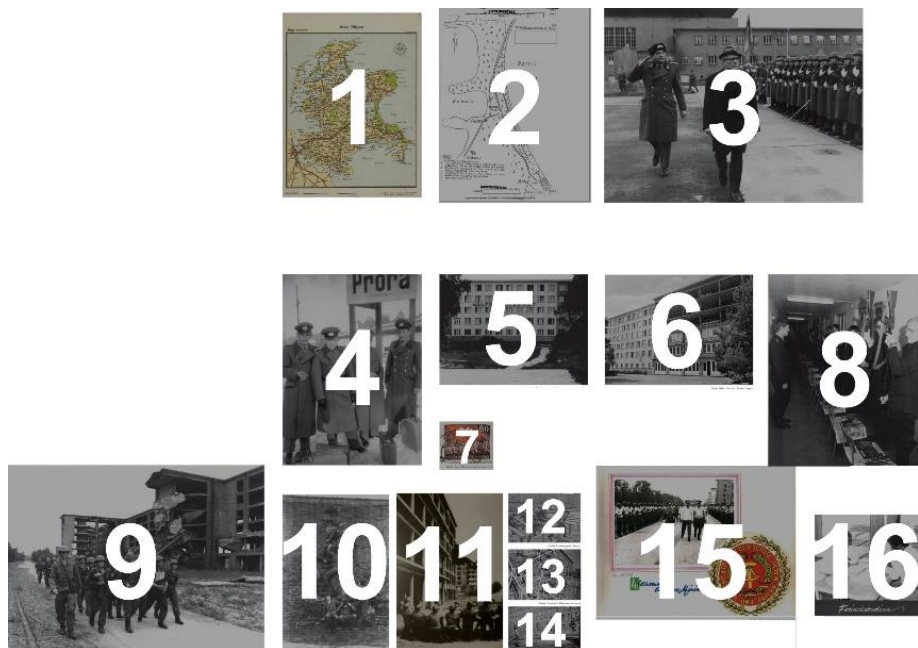
År 1949 inleddes en militär användning av Prora som varade i 40 år. Redan innan grundandet av Tyska Demokratiska Republiken (GDR) etablerades "Folkets Polisberedskapsenheter", vilka sedan sammanslogs till Kasernerade Folkets Polis (KVP) år 1952. Under början av 1950-talet var det samtidigt cirka 12 000 Folkets Polis som var stationerade i Prora. De var utrustade på liknande sätt som arméenheter, det vill säga med tunga vapen som sovjetiska producerade stridsvagnar.

Utvecklingen av kalla kriget ledde till etableringen av arméer i båda tyska staterna: den 5 maj 1955 grundades Bundeswehr i Förbundsrepubliken Tyskland, och den 18 januari 1956 grundades Nationale Volksarmee (NVA) i GDR, som inkluderade KVP. Inledningsvis dominerade stridsenheter Prora, med Motoriserat Infanteriregemente 29 i Block 2 och delvis i Block 5, Artilleriregemente 16 i Block 3, Stridsvagnsregemente 8 i Block 4, och Fallskärmsjägarbataljon 5, senare 40, i Block 5. Senare år drogs slutsatsen att Prora inte var särskilt lämpligt för stridsenheter, eftersom ön lätt kunde avskiljas från fastlandet genom att förstöra Rügendamms. Därför flyttade främst militära utbildningsfaciliteter in i blocken från och med 1969. Under detta år grundades "Erich Habersaath" Militär Teknisk Skola (uppkallad efter en arbetarledare, en av de första offren för novemberrevolutionen 1918) i Block 3, vilken senare inkluderade Block 2. Undervisning gavs i kommunikation, stridsvagns- och pionjärteknik, samt till och med militärmusik.

År 1981 grundades Officerhögskolan för utländska militära kadetter "Otto Winzer" i Prora, uppkallad efter GDR:s utrikesminister från 1955 till 1965. Här utbildades soldater från politiskt vänliga, främst socialistiska stater, från Nicaragua och Kuba till Libyen, sex subsahariska afrikanska länder, Jemen, Irak och Vietnam. Dessutom fanns det också några studenter från icke-statliga organisationer, från kadrer i Chiles kommunistparti till "Palestinska befrielseorganisationen" (PLO).

Den sydligaste Block 1 (enligt nuvarande numrering) omvandlades till ett rekreationshem för NVA år 1952, vilket existerade fram till 1990 och var främst tillgängligt för officerare.

Den 3 oktober 1990, med Tysklands återförening, integrerades NVA i Bundeswehr. Militärplatsen Prora stängdes av Bundeswehr och avvecklades helt fram till 1992.

1. En karta över Rügen från GDR-tiden. Prora och dess två tågstationer, som då var militärt begränsade områden, är inte markerade av säkerhetsskäl. Skissen från CIA från samma period visar hur lite sådana försök till sekretess var användbara. Binz kallas "arbetarnas kurort", 1954.
Arkiv Dokumentationscenter Prora
2. Teckning av Central Intelligence Agency (CIA), USA:s utrikesunderrättelsetjänst, över platsen för Kasernierte Volkspolizei (Kasernerad Folkets Polis) i Prora, ritad utifrån rapporter från agenter eller avhoppare som hade flytt till Väst på tidigt 1950-tal.
CIA, Reading Room för Freedom of Information Act
3. Ordföranden för GDR:s statsråd, Erich Honecker, besöker enheter av NVA i Prora. Till vänster om honom är försvarsministern Heinz Hoffmann. I bakgrunden syns tvärbyggnaden i Block 3, till vänster den planerade teaterbyggnaden, till höger den långvariga platsen för Dokumentationscenter Prora, 1972.
Statens Arkiv
4. Soldater från NVA vid tågstationen i Prora, 1964.
Arkiv Dokumentationscenter Prora
5. och 6. Havsutsikt från NVA:s semesterhem "Walter Ulbricht" i Block 1 i Prora, 1952, och Havsutsikt från en "vilosal" på NVA:s semesterhem.
Arkiv Dokumentationscenter Prora
6. DDR-frimärke med porträtt av Marx, Engels, Lenin och Stalin samt ett poststämpel från Prora, 1953.
Arkiv Dokumentationscenter Prora
7. Soldater från NVA visar sina vapen i en av korridorerna i barackerna i Prora
Militärhistoriska museet i Dresden

8. Soldater från NVA under en marschövning framför ruinerna av Block 7 i norra delen av anläggningen, tidigt 1980-tal.
Militärhistoriska museet i Dresden
9. Gruppfoto av soldater från NVA på bryggan i Prora, 1985.
Privat samling Jens Meyhöfer
10. Medlemmar av NVA:s Fallskärmsjägarbataljon 40 tränar vid ruinerna i norra delen av anläggningen.
Arkiv Dokumentationscenter Prora
11. Bild från NVA-tidskriften "Radar" som visar övningar med fallskärmsjägarna i Prora.
Armétidskrift "Radar"
15. och 14. Träning av fallskärmsjägare i Prora. Privat samling/okänd fotograf
Första sidan i ett fotoalbum som presenterades för GDR:s försvarsminister Heinz Hoffmann vid sitt besök på Officersskolan för utländska militära kadetter "Otto Winzer". Till höger syns Block 4 i Prora, skolans säte. Till vänster står studenter från Moçambique, 1982.
Militärhistoriska museet i Dresden
16. Studenter från Officersskolan för utländska militära kadetter "Otto Winzer" från Moçambique studerar i sina rum i Block 4 i Prora. Genom fönstren kan man se träden nära dynerna, 1982.
Militärhistoriska museet i Dresden.

Tavla 27 | Byggsoldater

Den Nationella Folkarmén (NVA) var från början en frivillig armé när den grundades 1956, till skillnad från Bundeswehr som grundades 1955. Det var först efter konstruktionen av Berlinmuren i augusti 1961 som värnplikten infördes i DDR år 1962. De som vägrade tjänstgöra av religiösa eller andra skäl kunde fängslas i fyra till 24 månader. År 1964 skapade DDR-regeringen under påtryckningar från kyrkorna alternativet obeväpnad grundläggande militärtjänst. Till skillnad från Förbundsrepubliken Tyskland (FRG) utförde unga män i DDR inte civil alternativ tjänst utanför militären, utan var en underavdelning av NVA, även om de inte tränades i användning av vapen. Den alternativa tjänsten varade 18 månader, precis som den militära tjänsten. Krigsvägrare tilldelades konstruktionsenheter och gavs den officiella rangen "byggsoldat". Alternativet till obeväpnad militärtjänst fanns inte i något medlemsland i Warszawapakten på lång tid. Först på 1980-talet kunde alternativ tjänst också utföras i Polen. Sammanlagt blev cirka 15 000 DDR-medborgare byggsoldater, medan nästan tre miljoner utförde militärtjänst.

De första byggsoldaterna hade redan temporärt placerats i Prora i små grupper från andra platser 1964. De användes bland annat för ytterligare omvandling av den planerade "KdF Seebad" till baracker. Byggsoldater kom till Prora i större antal från och med 1982 och gjorde det till en oberoende och största platsen för byggsoldater. År 1985 fanns det 1 284 byggsoldater i DDR, varav 354 (28,5 %) tjänstgjorde i Prora. De användes här vid konstruktionen av färjehamnen i Mukran.

Efter förklaringen av undantagstillstånd i Polen i december 1981 fruktade ledningen för DDR och Sovjetunionen att en pålitlig landförbindelse mellan DDR och Sovjetunionen kunde hotas genom Polen, särskilt i händelse av krig. Därför skulle en stor färjehamn byggas nära den gamla fiskebyn Mukran. Dessutom byggdes stora järnvägsanläggningar där för att konvertera tåg från tysk normalspårvidd till sovjetisk eller rysk bredspårvidd innan de gick ombord på färjorna.

Arbetet för byggsoldaterna i Prora var mycket svårt. De klassificerades också snabbt som oppositionella krafter och var därför inte omtyckta av sina överordnade, NVA-officerare, och behandlades ofta på ett trakasserande sätt. Många byggsoldater drabbades av yrkesmässiga nackdelar efter sin tjänstgöring och fick inte lov att studera.

1. Lagblad från Tyska Demokratiska Republiken från september 1964 med lagen om "Införande av Byggenheter i Försvarsministeriet," som Icke-stridande Militärtjänst.
Arkiv Dokumentationscenter Prora
2. Militärtjänst-ID för Byggsoldat Christian Schmidt, som tjänstgjorde i Prora från juli 1988 till oktober 1989, 1988.
Privat samling av Christian Schmidt
3. Skyltmärke på uniformerna för Byggsoldaterna (grått broderat spade på uniformerna, därav benämningen "Spadesoldater").
Arkiv Dokumentationscenter Prora
4. Byggsoldater på byggplatsen för Mukran färjehamn, 1980-talet.
Bildarkiv Harro Schack, Sagard
5. Byggplatsen för Mukran färjehamn på 1980-talet.
picture alliance
6. Frimärken från Tyska Demokratiska Republiken och Sovjetunionen till minne av invigningen av färjeförbindelsen mellan Mukran (Rügen) och Klaipeda (dåvarande Sovjetunionen, nu Litauen), 1986.
Wikimedia Commons
7. En tjänstgörande Byggsoldat meddelar kommandot för läggdags i ett rum i Prora.
Privat samling, Arkiv Dokumentationscenter Prora
8. Utdrag från övervakningsprotokoll från Ministeriet för statssäkerhet (MfS) den 16 juni 1984. Samtal mellan sex Byggsoldater i den 2:a Byggkompaniet i Prora övervakades. År 1984 refererade Byggsoldater i Prora till manipulationen av en kommunalval i maj, vilket nämns här.
BStU Avdelningskontor Erfurt, "Övervakningsprotokoll från MfS 1984-85 Block 5/BE II (Byggsoldater) i Prora"
9. Byggsoldater som väntar på tågstationen i Prora efter avslutad tjänst, 1987. Privat samling,
Arkiv Dokumentationscenter Prora
10. Luftvy över Mukran färjehamn. I förgrunden finns master för en havsbaserad vindkraftpark utanför Rügens kust, 2015.
Wikimedia Commons

Tavla 28 | Utveckling sedan 1990

Sedan återföreningen den 3 oktober 1990 blev Prora-komplexet egendom för förbundsregeringen, eftersom det tidigare hade varit en plats för NVA (Nationella folkarmén) och Bundeswehr (Förbundsregeringens väpnade styrkor). Bundeswehr övergav emellertid platsen och stängde den 1992. I oktober 1992 förklarades Prora som ett historiskt monument på grund av sitt exceptionella arkitektoniska värde. Monumentets motivering anger att "Proras arkitektoniska ensemble är ett anmärkningsvärt vittnesmål om en självständig historisk epok. Det skulle vara världens största badort, varifrån dess gigantomana härstammar. Dess konstruktion i en stålstormdesign är ett bevis på 1930-talets tekniska prestationer, vilket gör det till ett viktigt vittnesmål om tidsålderns arbets- och produktionsvillkor samt om arkitektonisk historia. (...) det finns vetenskapliga skäl för bevarandet av hela ensemblen." Diskussionen om den eventuella rivningen av Prora avslutades därmed, och dess betydelse som ett historiskt monument erkändes. Även om en viss skyddsnivå mot strukturella förändringar gavs, var den förhandlingsbar. Den sydligaste blocken i Binz, som förstördes och helt demonterades efter 1945, blev en campingplats för Bundeswehrs sociala välfärdsorganisation. NVA-rekreationcentret i Block 1 blev en vandrarhem fram till 2000. I Block 2 och 3 etablerade sig utbildningsinstitutioner och sysselsättningsföretag som syftade till att tackla den höga arbetslösheten efter återföreningen. Från och med 1994 hyrdes delar av Block 3 ut till olika privata initiativ, som ställde upp utställningar. Detta ledde till skapandet av den så kallade "Museumsmeile", som sträcker sig från en stor galleria med en viktig grafiksamling till ett tekniskt upplevelsemuseum och "KulturKunststatt", som fokuserade på NVA:s användning av Prora. År 2000 flyttade Dokumentationscentret Prora in i tvärsnittet av Block 3, vilket presenterar den permanenta utställningen "MACHTUrlaub" om konstruktionshistorien för "KdF-Seebad Rügen" och dess historiska sammanhang. Block 4 förblev helt tomt fram till början av renoveringarna. Enheter från den ryska federationens armé var kortvarigt inkvarterade i Block 5 och använde hamnen i Mukran för att transportera ryska trupper från det forna Östtyskland till deras hemland. Efter det inhystes asylsökande där under jugoslaviska kriget. Block 5 förblev också tomt från och med 1994. En genomförbarhetsstudie, som namngavs efter planeringskontoret S.T.E.R.N., genomfördes 1996 och godkändes av de deltagande organen. Den krävde en utveckling av anläggningen som helhet i enlighet med monumentet och blandad användning. Det förekom även omfattande diskussioner om möjliga användningsområden, till vilka grundarna av Dokumentationscentret Prora gjorde betydande bidrag genom att organisera symposier och konferenser. Trots detta började

förbundsregeringen från och med 2000 att sälja blocken individuellt till investerare utan att presentera en övergripande koncept. Block 3 såldes till en investerare 2004, även om museerna på platsen hade lagt ett köpanbud. Det fanns olika svårigheter med försäljningen, och finanskrisen från 2008 förhindrade att renoveringarna startade i tid. Emellertid hade olika hyresgäster redan fått uppsägning i ett tidigt skede, vilket resulterade i att vissa block stod tomma i flera år. Endast Block 5 förblev i offentlig ägo, eftersom det såldes av förbundsregeringen för en euro till Rügen-distriktet. I den norra tredjedelen av Block 5 byggdes ett vandrarhem och öppnades 2011, vilket markerade början på ytterligare utveckling. Renoveringarna av investerarna påbörjades 2012. Cirka 1300 lägenheter planeras att byggas i de fem blocken. Block 2 var det första som var klart för inflyttning, med ett hotell och lyxiga semesterlägenheter. I oktober 2018 sålde Rügen-distriktet den återstående tomma delen av Block 5, den sista delen i offentlig ägo, till en investerare. Privatiseringen var därmed avslutad. Endast den norra delen av "Liegehalle" förblev i offentlig ägo, där ett nytt utbildnings- och dokumentationscenter planeras.

1. Bortskaffande av inredningen i Block 1, tidigare NVA:s rekreationshem "Walter Ulbricht" fram till 1990, 1990
Bildarkiv Harro Schack, Sagard
2. Stridsvagnshinder som kvarlevor från NVA i Prora, 1991
Franz Zadniecek
3. Den perifera utvecklingen av "Festivitetskomplexet". Ingången till "Mottagningshallen", komplexets reception, skulle vara här. En identisk hall vid

- den norra kanten av "Festivitetskomplexet" förblev ofärdig, 2002
Dokumentationscenter Prora, Katharina Rostock
4. Inredningen i "Mottagningshallen." Den användes som idrottshall av NVA under DDR-eran och för skateboardåkning efter återföreningen fram till 1999. Sedan dess har den försämrats, 2013
Dokumentationscenter Prora, Christian Schmidt
 5. Reklamskyltar för museer och andra kulturella institutioner som gallerier eller en keramikverkstad, känd som "Museumsmeilen", som utvecklades i Block 3 under 1990-talet och avslutades med avslutningen av "KulturKunststatt" år 2018. Endast Dokumentationscentret Prora återstår i tvärsnittet av Block 3, 2006
Dokumentationscenter Prora
 6. Reklamskylt på Block 1. Medan investerarna inte adresserar byggnadens tid och omständigheter, främjar den monumentsskydd, vilket möjliggör höga skatteavdrag, 2015
Dokumentationscenter Prora, Katja Lucke
 7. Byggnadsarbete i Block 2. Under renoveringen tömdes blocken i stor utsträckning, och trots deklarerat monumentsskydd, förstörades fönster eller omvandlades till balkongdörrar efter långa godkännandeprocesser, 2014
Dokumentationscenter Prora, Marco Esseling
 8. Uppdaterad infografik för Ostsee-Zeitung från april 2019. Block 1 till 5 har privatiserats, förutom avsnitten för vandrarhemmet och det planerade utbildnings- och dokumentationscentret. Ruinerna av Block 7 har också sålts, men planerna för det är okända.
jochen.wenzel@wgrafik.de
 9. Den nordligaste delen av Block 5, som förblev omålad under DDR-eran och kompletterades med en förlängning. Idag är denna del ockuperad av vandrarhemmet, 1996
Bildarkiv Harro Schack, Sagard
 10. Ingången till vandrarhemmet, som öppnades i den första renoverade delen 2011, 2015
Dokumentationscenter Prora, Marco Esseling
 11. "Vilo salarna" i Block 1 revs 2015 och återuppbyggdes i en liknande form, 2015
Dokumentationscenter Prora, Christian Schmidt
 12. En modell-lägenhet i Block 2 med ett tak som behåller autentiska strukturer men har ett högt kvadratmeterpris i sitt lyxigt renoverade tillstånd, 2015
Liron Milstein, air-freelance.com
 13. Block 1 från landets sida. Konstruktionen av takterrasser, som skapas trots monumentsskydd, kan ses.
Martin Kaule, Orte der Geschichte e.V.
 14. Balkongdesign på Block 4 i den norra delen av komplexet. De ursprungliga fasaderna ändrades, och det är inte längre igenkännbart att det är en byggnad från 1939. I bakgrunden är Block 5 ännu inte renoverat, 2015
Dokumentationscenter Prora, Marco Esseling
 15. Graffiti på ett av blocken i Prora. Byggandet av högprisiga semesterlägenheter av privata investerare betraktas kritiskt av vissa invånare på ön, 2013 Graffitin säger: "Där kapitalet härskar, dör ön. Syltwessi, gå hem. Rügen för Rügens gamla invånare."
picture alliance

16. Området framför blocken upp till dynerna har angetts som privat egendom, även den allmänna vägen genom dynerna anges som en privat väg, 2014
Dokumentationscenter Prora, Marco Esseling
17. Det redan renoverade Block 4 till vänster och det ännu inte renoverade Block 5 till höger. Däremellan finns grunden för ett planerat "gemenskapshus." Ovanför en av bostadsområdena kallat "Gefolgschaftsunterkünfte", där delar av personalen för badorten skulle bo.
Martin Kaule, Orte der Geschichte e.V.
18. Många träd runt blocken i Prora har huggits ner som en del av renoveringarna, även för att förbättra havsutsikten från byggnaderna, 2015
Dokumentationscenter Prora, Marco Esseling